ABSTRAKT:

Uhlí je nejvýznamnější energetická surovina těžená u nás. Jeho těžba představuje obrovský zásah do krajiny. Cílem práce je porovnání uchycení smrků a jejich růst během spontánní sukcese a rekultivace na výsypkách vzniklých po ukončené těžbě uhlí. Studované nerekultivované plochy jsou zarostlé spontánním porostem skládajícím se zejména z vrby jívy (*Salix caprea*), břízy bělokoré (*Betula pendula*) a topolem osikou (*Populus tremula L.*). Rekultivovaná plocha je tvořena zásadně výsadbou smrkem ztepilým (*Picea abies*). V této práci je studována hustota lokalit, věková a výšková struktura, položení na terénních vlnách a vzdálenost od okraje výsypky. Smrky jsou zároveň zmapovány pomocí GPS. Hustota smrků na rekultivovaných plochách je výrazně vyšší než na sukcesi, ale smrky rostou pomaleji. Na nerekultivovaných plochách je rychlejší růst již uchycených smrků než na plochách rekultivovaných. Výsledky ukazují vyšší uchycení smrků na svazích vln, zejména pak na severní závětrné straně vln, než v úžlabí nebo na vrcholech. Výsledky ukazují na možnost podsadby sukcesních ploch klimaxovými dřevinami jako na perspektivní způsob rekultivace.

Klíčová slova: smrk, sukcese, rekultivace, uchycování stromů, hustota stromů